

PAVOL JANÍK

Salónny ochranca chudoby

Zdá sa, že autor, ktorý vyniká najmä vysokou mierou sebavedomia, naozaj nevie, že menej je niekedy viac, preto sa často opakuje a dookola prežúva myšlienky renomovaných predstaviteľov marxizmu, respektíve neomarxizmu. Momentálne na svoju popularizáciu využíva kritiku súčasného premiéra Petra Pellegriniho, ktorý mu – ako predsedovi parlamentného výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre európske záležitosti – vyčíta expresívne vyjadrenia typu LÚZRI vo vzťahu k činiteľom Európskej únie. Expremiérovi Robertovi Ficovi podobné výrazy neprekážajú a upozorňuje len na fakt, že LÚZER nepatrí do slovenského jazyka.

Tak sa pozrime na význam niektorých pojmov. LÚZER sa po anglicky píše LOSER a vyslovuje sa približne ako v uvedenej podtatranskej transkripcii. Označuje strokotanca, porazeného, prehrávajúceho. Dosť podobne znie slovo LUZA, čo je pejoratívne (hanlivé) pomenovanie deklasovaných zložiek spoločnosti, teda najnižších sociálnych vrstiev, ktorým sa po anglicky vraví gutter (stoka, odpadový kanál, žobrota, bedač, ledač, všivač, holota, chudoba, spodina, dno, čvarga, svoloč, háved', zberba). Dlhoročný premiér a predseda politickej strany Smer – sociálna demokracia si naozaj myslí, že do ľavicovej rétoriky patria podobné prejavy pohrdania, ktoré priamo či nepriamo vyjadrujú salónne povýšenectvo vo vzťahu k najslabším skupinám obyvateľov?

Čie záujmy z výšky svojich nadpriemerných príjmov vlastne presadzujú a chránia salónni socialisti, ktorým sa už za bývalého režimu hovorilo červená buržoázia? Z jej potomkov po novembri 1989 vyrástli veľkopanskí fičúri, ktorí ovládli celé politické spektrum odľava doprava a späť. Už Molière v znamenitej veselohre MEŠTIAK ŠLACHTICOM (Le Bourgeois Gentilhomme) z roku 1670

konštatuje, že buržoázia vo svojom úsilí vyrovať sa predchádzajúcej spoločenskej elite je len paródiou aristokracie.

Na tragikomický medzigeneračný reťazec dedičného privilegovaného postavenia príkro upozornil aj Stanislav Holubec vo svojom diele VÝMĚNA ELIT s podtitulom Sociologické aspekty tzv. sametové revoluce (2002). V podstate poukazuje na skutočnosť, že aj zbohatlícke vrstvy v čase prvej Československej republiky boli len karikatúrou monarchistickej smotánky. Ľavicová opozícia, rovnako pospájaná rodinnými a ďalšími väzbami, ktorými uplatňovala svojej osobné a skupinové materiálne a kariérne záujmy, sa takisto formovala ako satirický obraz kapitalistov. Ako vidno – všetky atrakcie v politickom lunaparku nerušene pokračujú ďalej vo svojom krúživom a výnosnom pohybe.

Expremiér pri tejto príležitosti pripustil, že Smeru by možno prospelo, keby bol nejaký čas v opozícii. Je však otázne, koľko jeho kľúčových kádrov – počnúc diplomaciou – si nájde uplatnenie aj bez neho pod ochrannými krídlami iných strán či cudzích mocností, ktorým aj tak už dávno prislужujú.

http://pavoljanik.sk/periodika_2.html